

CIOBANU, AUREL

n. 25 noiembrie 1873, Roșia Montană, cot. Turda Arieș, azi jud. Alba
d. 1946, Lipova, jud. Arad

A fost unul dintre cei patru copii, trei băieți și o fată, ai notarului (și învățătorului) Vasile Ciobanu, căsătorit cu Iustina Gritta. Băieții, Aurel și Pompiliu, au urmat cariere în domeniul ștanțelor juridice, iar Virgiliu a devenit medic militar. După câte se pare, familia se mută la Lupșa, căci așa îi apare domiciliul în documente.

Primii ani de școală i-a urmat în Roșia Montană, după care merge Gimnaziul superior de stat din Sibiu, unde a promovat și examenul de maturitate. A studiat dreptul la Universitățile din Cluj (1895/1896) și Budapesta (1896-1900), după care și-a luat doctoratul în științe juridice (24 decembrie 1904). Pe durata studiilor universitare a fost bursier al Fundației „Alexandru Șterca-Șuluțiu”. Practica o efectuează în Radna în perioada 6 iulie 1902 - 28 ianuarie 1905. După obținerea dreptului de practică se stabilește în Belinț (cot. Timiș), în vreme ce fratele său Pompiliu s-a stabilit în Timișoara, devenind un avocat de mare succes.

Aurel Ciobanu se implică în activitățile organizate de liderii din Banat, fie cei de la Timișoara, fie cei din Lugoj: Aurel Cosma, George Dobrin, Valeriu Braniște, Avram Imbroane, George Adam. Este liderul de opinie al românilor din Lipova și comunele adiacente, alături de avocatul Constantin Missici și de Sever Bocu.

Cei doi frați vor participa împreună la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, Aurel Ciobanu fiind ales delegat al cercului Lipova (aparținător de cot. Timiș), iar Pompiliu din partea cercului Becicherecul Mic.

A fost prefect pentru o scurtă perioadă, între 8-18 mai 1931.

A fost senator, primul președinte al Camerei de Agricultură Timiș-Torontal, președinte al Consiliului Județean.